

A. Ordonanța președințială în materie civilă

I. Aspecte generale de ordin procedural

I. Cerere de grănițuire. Inadmisibilitate pe calea ordonanței președințiale. Incompatibilitate cu dispozițiile art. 200 NCPC. Lipsa caracterului provizoriu

NCPC, republicat, art. 997 și urm.

Prin cererea dedusă judecății, reclamantul a solicitat anularea titlului executoriu, precum și grănițuirea terenurilor, însă acestea nu pot fi solicitate pe calea ordonanței președințiale deoarece luarea acestor măsuri ar prejudeca fondul și nu ar mai avea caracter provizoriu, nefiind justificată nici urgența măsurii.

Trib. Gorj – S. I civ., dec. nr. 740/05.05.2016, definitivă, nepublicată

Obiectul cererii. Prin cererea înregistrată pe rolul Jud. Tg. Cărbunești la data de 13.11.2015, reclamantul S.I., în contradictoriu cu pârâțul Z.P., a solicitat instanței, pe cale de ordonanță președințială, să dispună obligarea pârâtului să respecte proprietatea legitimă a reclamantului, conform actului autentic de vânzare-cumpărare autenticat sub nr. 2724/19.06.2000 privind vânzarea-cumpărarea terenului în suprafață de 1467 mp teren intravilan situat în satul L. din com. S., jud. Gorj, teren dobândit de vânzătoarea N.D. prin contractul de donație din anul 1946, de la tatăl acesteia, U.G., terenul fiind intabulat în cartea funciară.

Situația de fapt. În motivarea cererii, reclamantul a arătat că pârâțul Z.P. a chemat-o în judecată pe N.D., având în vedere că aceasta deține, din terenul reclamantului, suprafața de 7 m lățime, vândut reclamantului într-o acțiune ce a făcut obiectul dosarului nr. 4(...)/2004.

A mai susținut că pârâțul Z.P. a aflat că numitul U.G. a încheiat un alt act în anul 1974 în favoarea ginerelui concubinei numitului N.P., act pe care pârâțul l-a ținut secret.

Ulterior, pârâțul a convenit cu numita N.D. și a plătit terenul în suprafață de 800 mp, iar numitul N.P. a decedat în anul 2001, în timpul judecării dosarului nr. 43(...)/2001.

A arătat că s-a judecat cu pârâțul și în dosarul nr. 6(...)/317/2007 într-o acțiune în grănițuire, ulterior fiind admis recursul declarat de pârât, iar dosarul s-a trimis la rejudecare, formându-se dosarul nr. 1(...)/317/2009, obiectul acțiunii fiind schimbat în revendicare.

Hotărârea pronunțată în dosarul nr. 1(...)/317/2009 având ca obiect grănițuire a fost investită cu formulă executorie, formând dosarul de executare nr. 9(...)/E/2015,

reclamantul fiind pus în posesie prin procesul-verbal din 04.06.2008, în dosarul de executare nr. 1(...)/E/2008, conform Legii nr. 36/1995.

Motivarea cererii de chemare în judecată. A precizat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 639 NCPC și art. 101 din Legea nr. 36/1995.

A invocat dispozițiile art. 997-1002 NCPC, republicat.

La data de 08.12.2015, reclamantul S.I. a depus la dosar o completare la acțiunea inițială, prin care a evaluat terenul în suprafață de 1467 mp, siliște de casă, la suma de 1.000 lei.

A solicitat să se constate inadmisibilitatea contractului din 1974, față de contractul de donație din 1946, iar motivul determinant al ordonanței președințiale este reprezentat de existența dosarului de executare nr. 9(...)/E/2015.

În continuare, a menționat că hotărârea nr. 5408/2005, pronunțată de C.A. Craiova, a fost învestită cu formulă executorie, la fel și hotărârea pronunțată în dosarul nr. 4(...)/317/2006.

În dosarul nr. 6(...)/317/2007 s-a dat eficiență actului de donație din 1946, iar actul din 1974 este lovit de nulitate. În rejudecare acest dosar a fost înregistrat sub nr. 1(...)/317/2009 și nu au fost menționate hotărârile favorabile reclamantului și investite cu formulă executorie, în hotărârea pronunțată în acest dosar fiind menționate hotărârile invocate de reclamant, însă nu și efectul acestora.

Prin hotărârea pronunțată în acest dosar a fost schimbat obiectul acțiunii din grănițuire, în revendicare.

În continuare, și-a menținut susținerile formulate în cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea cererii de ordonanță președințială, așa cum a fost formulată.

Prin încheierea nr. 224/10.12.2015, în temeiul art. 200 alin. (4) NCPC, a fost anulată cererea de chemare în judecată, reținându-se că reclamantul nu a precizat obiectul cererii, în sensul că nu a menționat, în concret, care este pretenția dedusă judecătii pe calea ordonanței președințiale, motivele de fapt și de drept invocate nefiind suficiente pentru a se putea stabili obiectul cererii, și nu a fost depusă dovada achitării taxei judiciare de timbru.

Împotriva acestei încheieri, reclamantul a formulat cerere de reexaminare, cererea fiind admisă prin încheierea nr. 4/03.02.2016, pronunțată de Jud. Tg. Cărbunești în dosarul nr. 5(...)/317/2015/a1, s-a revenit asupra măsurii anulării cererii de chemare în judecată și a fost retrimisă cauza completului inițial investit.

A reținut instanța că, potrivit art. 121 din Legea nr. 76/2012 dispozițiile art. 200 NCPC privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu se aplică în procedurile speciale care nu sunt compatibile cu aceste dispoziții.

În speță, reclamantul a investit instanța cu o cerere de ordonanță președințială a cărei procedură de soluționare este prevăzută de art. 999 NCPC, republicat. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, în procedura ordonanței președințiale judecata se face de urgență și cu precădere, nefiind admisibile probe a căror administrare necesită un timp îndelungat, iar dispozițiile privind cercetarea procesului nu sunt aplicabile.

Fiind o procedură specială, ce derogă de la procedura de drept comun, ordonanța putând fi dată și fără citarea părților, chiar în aceeași zi, în caz de urgen-

ță deosebită [art. 999 alin. (2) NCPD, republicat], dispozițiile privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu se aplică cererii de ordonanță președințială, întrucât această procedură nu este compatibilă cu dispozițiile art. 200 NCPD.

La data de 19.02.2016, reclamantul a depus notă cerere completatoare în care a precizat obiectul cererii formulate pe calea ordonanței președințiale ca fiind grănițuire și desființarea titlului executoriu pronunțat în dosarul nr. 1(...)/317/209, fiind reiterate motivele de fapt ale cererii de chemare în judecată.

Soluția primei instanțe. Prin sent. civ. nr. 618/23.02.2016, a fost respinsă cererea de ordonanță președințială formulată de reclamantul S.I.

Pentru a pronunța această sentință, instanța a reținut următoarele:

Potrivit art. 997 alin. (1) NCPD, republicat, stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări, măsurile dispuse trebuind să fie vremelnice și să nu rezolve litigiul în fond, astfel cum rezultă din alin. (2) și (5) din același articol.

A rezultat că, pentru admisibilitatea ordonanței președințiale, trebuie îndeplinite următoarele condiții: aparența dreptului, fiind necesar ca instanța să aprecieze că, în favoarea reclamantului, există o aparență de drept; urgența măsurilor, condiție ce impune probarea existenței unor „cazuri grabnice”, care impun luarea unor măsuri provizorii pentru păstrarea unui drept ce s-ar păgubi prin întârziere sau prevenirea unor pagube iminente ce nu s-ar putea repara altfel și vremelnicia măsurilor, ce rezultă din caracterul provizoriu al acestora.

Totodată, condiția vremelnicii presupune ca măsurile luate pe această cale să nu fie definitive, ele fiind menite să mențină o situație de fapt până se va soluționa fondul litigiului.

În cauză, reclamantul a solicitat anularea titlului executoriu reprezentat de sent. civ. nr. 3832/14.12.2010, pronunțată în dosarul nr. 1(...)/317/2009, precum și grănițuirea terenurilor părților.

Anularea sent. civ. nr. 3832/2010 și stabilirea liniei de hotar dintre terenurile părților nu pot fi solicitate pe calea ordonanței președințiale, deoarece luarea unor astfel de măsuri ar prejudica fondul și nu ar mai avea caracter provizoriu, nefiind justificată nici urgența măsurii.

Pentru considerentele expuse s-a constatat că reclamantul nu a făcut dovada întrunirii cumulative a celor trei condiții prevăzute de art. 997 NCPD, republicat, și a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de ordonanță președințială formulată de acesta.

Calea de atac exercitată. Împotriva acestor sentințe a declarat apel reclamantul S.I., criticându-le pentru netemeinicie și nelegalitate.

În motivarea apelului, apelantul a precizat că nu s-a respectat instituția puterii de lucru judecat a hotărârii nr. 1(...)/317/2009 și a sentinței 3832/10.11.2010, având ca obiect grănițuire. A mai menționat că hotărârea pronunțată în dosarul nr. 6(...)/317/2007 a avut la bază actul de donație din 1946 și contractul de vânzare-cumpărare din 1974, precum și că hotărârea dată în baza titlului de propri-

etate din anul 2003 nu reprezintă un act de administrare pentru că este un act preliminar al Primăriei.

A mai precizat că hotărârea pronunțată în dosarul nr. 1(...)/317/2009 este contrazisă de hotărârea pronunțată în dosarul nr. 3(...)/317/2010.

Soluția instanței de apel. Reanalizând actele și lucrările dosarului, prin prisma susținerilor părților și a dispozițiilor legale incidente, tribunalul a constatat că apelul declarat nu este fondat.

Din lecturarea cererii de apel formulată de apelant, tribunalul a constatat că acesta nu a adus critici propriu-zise sentinței instanței de fond, ci a reluat starea de fapt expusă prin cererea inițială, dedusă judecății, astfel că, în temeiul art. 476 alin. (2) NCPC, s-a pronunțat numai pe baza celor invocate la prima instanță.

Tribunalul a amintit că, potrivit art. 997 alin. (1) NCPC, republicat, instanța de judecată, stabilind că în favoarea reclamantului există aparența de drept, va putea să ordone măsuri provizorii sau grabnice, pentru păstrarea unui drept ce s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Pe cale de ordonanță președințială nu pot fi dispuse măsuri care să rezolve litigiul în fond și nici măsuri a căror executare nu ar mai face posibilă restabilirea situației de fapt.

Condițiile exercitării procedurii ordonanței președințiale, așa cum rezultă din textul de lege sus citat, sunt următoarele: afirmarea de către reclamant a unei aparențe de drept, urgența, caracterul provizoriu (vremelnic) al măsurii și neprejudicarea fondului cauzei.

Din punct de vedere teoretic, aparența de drept este în favoarea reclamantului, dacă poziția acestuia în cadrul raportului juridic pe care se grefează ordonanța președințială este preferabilă din punct de vedere legal, în condițiile unei sumare caracterizări și analize a situației de fapt.

S-a reținut că această condiție trebuie analizată, în mod prioritar, de către instanță, aceasta din urmă fiind ținută să nu dispună nicio măsură provizorie până ce nu își creează convingerea că în favoarea reclamantului există „aparență de drept”.

O a doua condiție, urgența, justifică utilizarea procedurii în chestiune, caracterizată printr-o procedură de judecată mai sumară, trebuie să persiste pe tot parcursul judecății (chiar și în calea de atac a apelului) iar instanța de judecată are obligația să indice împrejurările ce au condus la concluzia că este îndeplinită această cerință. De asemenea, lipsa caracterului de urgență conduce la soluționarea oricărui aspect pe calea procedurii comune.

Urgența nu este sinonimă cu celeritatea, aceasta din urmă reprezentând desideratul oricărui proces civil, în sensul finalizării sale într-un termen rezonabil.

Măsura dispusă să aibă caracter provizoriu (vremelnic): măsurile încuviințate nu sunt de natură să conducă la rezolvarea fondului ci sunt de natură să mențină o situație de fapt până la soluționarea celui dintâi, așadar, sunt limitate în timp până la soluționarea în fond a litigiului.

Condiția de a nu prejudica fondul este expres reglementată în NCPC și presupune că, pe calea ordonanței președințiale, nu se pot lua măsuri care să rezolve litigiul în fond.

S-a reținut că, datorită faptului că ordonanța presupune urgență și adoptarea unor măsuri vremelnice, instanța nu are căderea să prejudice fondul dreptului dar, pentru ca, totuși, soluția să nu fie arbitrară, este datoare să cerceteze aparența dreptului.

Se apreciază că, în mod corect, instanța de fond a reținut că, prin cererea dedusă judecății, reclamantul a solicitat anularea titlului executoriu reprezentat de sent. civ. nr. 3832/2010 pronunțată în dosarul nr. 1(...)/317/2009, precum și grănițuirea terenurilor, însă acestea nu pot fi solicitate pe calea ordonanței președințiale, deoarece luarea acestor măsuri ar prejudica fondul și nu ar mai avea caracter provizoriu, nefiind justificată nici urgența măsurii.

De asemenea, în mod corect, a făcut aplicarea dispozițiilor art. 997 NCPC, republicat, și a constatat că reclamantul nu a făcut dovada împlinirii cumulative a condițiilor de admisibilitate a ordonanței președințiale.

S-a constatat că instanța de fond a apreciat corect situația de fapt, prin raportare la dispozițiile legale incidente, a căror aplicare a dispus-o în cauză.

Pentru aceste considerente și, constatând caracterul nefondat al criticilor formulate, a fost respins apelul declarat împotriva sentinței nr. 618/23.02.2016, pronunțată de Jud. Tg. Cărbunești.

2. Suspendarea executării silite. Lipsa unui drept de opțiune între calea specială și procedura ordonanței președințiale

NCPC, republicat, art. 719, art. 997 și urm.

Dispozițiile art. 719 NCPC, republicat, instituie o procedură specială privind suspendarea executării silite, aplicabilă în procedura executării silite, derogatorii de la dreptul comun. În plus, dispozițiile art. 997 alin. (1) NCPC, republicat, au în vedere doar înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări, așadar în scopul facilitării executării silite, nicidecum pentru suspendarea acesteia.

Trib. București – S. a III-a civ., dec. civ. nr. 891 A/25.02.2016, definitivă, nepublicată

Obiectul cererii. Prin cererea înregistrată la data de 14.07.2015 pe rolul Jud. Sect. 3 București, reclamanta R.B. a solicitat, în contradictoriu cu pârâta E.B. S.A., suspendarea executării silite pe calea ordonanței președințiale.

Motivarea cererii de chemare în judecată. În motivare s-a arătat că se solicită, pe această cale, suspendarea executării silite începând cu cererea pârâtei-creditoare, în baza sent. civ. nr. 6974/05.12.2013, pronunțată de Trib. București în dosarul nr. 4(...)/3/2012, definitivă, executare realizată de către BEJ T.B. în dosarul de executare nr. 3(...)/2015, până la soluționarea contestației la executare.

Soluția primei instanțe. Prin sent. civ. nr. 9995/16.07.2015, instanța a respins cererea ca neîntemeiată.

Calea de atac exercitată. Împotriva acestei hotărâri a formulat apel reclamanta, înregistrat pe rolul Trib. București la data de 01.09.2015.

În motivarea apelului s-a arătat, în esență, că, în baza principiului disponibilității, are alegere între cele două proceduri, cea prevăzută de art. 997-999 NCPC, republicat, și cea reglementată de art. 719 alin. (1) NCPC, republicat, care nu se exclud.

Soluția instanței de apel. Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma motivelor de apel, tribunalul a constatat următoarele:

Pe calea ordonanței președințiale, reclamanta a solicitat suspendarea executării silite începută de creditoarea sa, E.B. S.A. în baza titlului executoriu reprezentat de sent. civ. nr. 6974/05.12.2013 a Trib. București, în dosarul de executare nr. 3(...)/2015 al BEJ T.B.

Instanța de fond a respins cererea ca neîntemeiată, apreciind că suspendarea executării silite nu poate fi dispusă decât în procedura prevăzută de art. 719 alin. (1) NCPC, republicat, și nu pe calea ordonanței președințiale.

Apelanta, prin criticile aduse în apel, susține că are alegere între cele două proceduri, care nu se exclud.

Tribunalul a apreciat că cele reținute de instanța de fond sunt întemeiate întrucât dispozițiile art. 719 NCPC, republicat, instituie o procedură specială privind suspendarea executării silite, aplicabilă în procedura executării silite, derogatorii de la dreptul comun.

În plus, dispozițiile art. 997 alin. (1) NCPC, republicat, au în vedere doar în-lăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări, așadar în scopul facilitării executării silite și, nicidecum, suspendarea executării silite.

În concluzie, suspendarea executării silite nu poate fi solicitată pe calea ordonanței președințiale, așa încât, în mod corect, prima instanță a respins cererea.

Față de cele mai sus arătate, tribunalul a respins apelul, ca nefondat.

NOTA AUTORULUI. În opinia noastră, instanța de apel putea avea în vedere posibilitatea invocării inadmisibilității ca motiv de ordine publică. Astfel, deși motivarea adoptată de tribunal a fost în sensul că reclamanta apelantă nu avea deschisă calea procedurală a ordonanței, a menținut soluția de respingere a cererii ca neîntemeiată, deși o astfel de formulare conduce la aparența analizei pe fond a solicitării. În acest sens, a se vedea în lucrarea de față și speța nr. 12.

3. Cerere de suspendare a deciziei de excludere a unei asociații din cadrul unei federații. Lipsa calității procesuale active.

NCPC, republicat, art. 999; O.G. nr. 26/2000, art. 23, art. 26, art. 35

Dispozițiile art. 23 din O.G. nr. 26/2000, în care nu este prevăzută suspendarea hotărârii contestate, se coroborează cu art. 35 alin. (2) din același act normativ, în sensul că se aplică regulile și în cazul federațiilor, cu excepția cazului prevăzut în mod expres prevăzut de capitolul V. Cum în acest capitol nu este prevăzută nicio dispoziție care să deroge de la dispozițiile art. 23 din O.G. nr. 26/2000, se aplică norma potrivit căreia hotărârea contestată nu este suspendată. Prin urmare, măsura excluderii își produce efectele, fiind lipsit de efecte faptul promovării cererii în anularea

hotărârii respective, din punctul de vedere al calității procesuale active cerute pentru promovarea ordonanței.

C.A. București – S. a IV-a civ., dec. civ. nr. 442A/07.10.2015, definitivă, nepublicată

Obiectul cererii. Prin cererea de emiteră a unei ordonanțe președințiale înregistrate pe rolul Trib. București, reclamanta Asociația Municipală X. a solicitat anularea actului de convocare emis de pârâta Federația Y. în data de 6 februarie 2015 pentru convocarea Adunării Generale din 13 martie 2015 și suspendarea acestei Adunări Generale a Federației Y. pentru mandatul 2014-2018, precum și anularea hotărârilor luate de actuala conducere în perioada când nu mai avea dreptul să conducă în lipsa organizării alegerilor.

Motivarea cererii de chemare în judecată. În motivarea cererii, reclamanta Asociația Municipală X. a arătat că, în calitate de membri ai Federației, sunt îndreptățiți să solicite organizarea alegerilor generale ale Federației și, de asemenea, anularea actului de convocare emis pe 6 februarie 2015 pentru convocarea Adunării Generale din 13 martie 2015 și suspendarea acestei Adunări Generale până la organizarea Adunării Generale a Federației pentru mandatul 2014-2018.

Reclamanta Asociația Municipală X. a mai arătat că pârâta Federația Y a emis, în mod nelegal, în perioada când nu avea dreptul să conducă în lipsa organizării alegerilor, următoarele hotărâri, pe care a arătat că le-a contestat în dosarul nr. 4(...)9/3/2014, aflat pe rolul Trib. București: Hotărârea nr. 3 a Adunării Generale Extraordinare din 15.11.2014 emisă de Federația Y prin care s-a hotărât excluderea reclamantei din cadrul Federației Y., care fusese suspendată temporar prin Hotărârea nr. 50/26.07.2014 a Consiliului Director a Federației; Hotărârea nr. 50/26.07.2014 a Consiliului Director prin care s-a dispus că, începând din data de 26.07.2014, reclamanta Asociația Municipală X. este sancționată cu excluderea temporară din activitate ca urmare a faptului că nu și-a executat obligațiile financiare, nu a făcut dovada sediului și a încălcat Statutul.

În consecință, reclamanta Asociația Municipală X. a învederat faptul că formulează cererea de ordonanță președințială pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, fiind membri ai Federației și fiindu-le suspendată activitatea în mod nelegal, fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate ale ordonanței președințiale, deoarece în favoarea reclamantei Asociația Municipală X. există aparența de drept, ordonanța președințială este vremelnică și executorie, iar executarea măsurilor dispuse de instanță se poate face fără somație și fără trecerea vreunui termen.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 998-1001 NCPC, Statutul Asociației Municipale X, Statutul Federației Y și Legea sporturilor.

Apărări formulate în cauză. Pârâta Federația Y. a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii formulate pe calea ordonanței președințiale ca fiind inadmisibilă, introdusă de către o persoană care nu are calitate procesuală și ca nefondată.

S-a invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, având în vedere că, prin Hotărârea nr. 3/15.11.2014 a Adunării Generale a Federației Y., s-a dispus excluderea reclamantei din cadrul Federației Y.

Simplul fapt că reclamanta a solicitat anularea atât în cauză, cât și în dosarul civil nr. 4(...)9/3/2014, înregistrat pe rolul Trib. București, a Hotărârii nr. 3/15.11.2014 a Adunării Generale a Federației Y. de excludere a acesteia din cadrul Federației Y., nu lipsește de efecte această hotărâre, deoarece solicitările formulate nu au caracter suspensiv de executare și nici nu a fost încuviințată de către o instanță de judecată.

Soluția primei instanțe. Prin sent. civ. nr. 709/29.05.2015, Trib. București a admis excepția lipsei calității procesuale active și a respins acțiunea formulată de reclamanta Asociația X., în contradictoriu cu părâta Federația Y., ca fiind introdusă de o persoană fără calitate procesuală activă.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a apreciat că excepția lipsei calității procesuale active are prioritate în ordinea examinării.

Prin Hotărârea nr. 3/15.11.2014 a Adunării Generale a Federației Y. s-a dispus excluderea din cadrul Federației Y. a reclamantei. Chiar dacă reclamanta a solicitat anularea atât în cauză, cât și în dosarul civil nr. 4(...)9/3/2014 înregistrat pe rolul Trib. București a Hotărârii nr. 3/15.11.2014 a Adunării Generale a Federației Y. de excludere a acesteia din cadrul Federației Y., acestea nu au caracter suspensiv de executare și nici nu a fost încuviințată de către o instanță de judecată vreo suspendare acestei hotărâri.

Astfel, tribunalul a reținut dispozițiile art. 23 din O.G. nr. 26/2000 în care nu este prevăzută suspendarea hotărârii contestate, coroborat și cu art. 35 alin. (2) din același act normativ, în sensul că se aplică regulile și în cazul federațiilor, cu excepția cazului prevăzut în mod expres de Capitolul V. Cum în acest capitol nu este prevăzută nicio dispoziție care să deroge de la dispozițiile art. 23 din O.G. nr. 26/2000, se aplică norma potrivit căreia hotărârea contestată nu este suspendată.

În consecință, tribunalul a admis excepția lipsei calității procesuale active și a respins cererea ca fiind introdusă de o persoană fără calitate procesuală activă.

Calea de atac exercitată. Împotriva sent. civ. nr. 709/29.05.2015 a declarat apel reclamanta Asociația Municipală X., în motivarea căruia a susținut următoarele critici:

În mod total greșit, prima instanță a admis excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei Asociația Municipală X. și a respins acțiunea formulată de aceasta. În Registrul Național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, conform O.G. nr. 26/2000, adresa nr. 49376/15.06.2015, număr de înregistrare în MJ2(...)A/2001, acordat la 16.02.2002, nu exista nicio mențiune privind suspendarea, și radierea sau excluderea din Federație a Asociației Municipale X.

Nu există, în Registrul asociațiilor și fundațiilor, înscrisă, potrivit dispozițiilor art. 57 din O.G. nr. 26/2000, Hotărârea nr. 50/26.07.2014 emisă de Consiliul Director al Federației Y. de excludere temporară din activitate a Asociației Municipale X. și nici Hotărârea din data de 15.10.2014 prin care Adunarea Generală a Federației, convocată pentru 14.10.2014 și în lipsă de cvorum, întrunită în 15.10.2014, a decis „1. Excluderea din cadrul Federației Y. a următoarei structuri sportive, care fusese suspendată temporar prin Hotărârea 50/26.07.2014 a Consiliului Director Federației Y.: Asociația Municipală X.”

Nefiind nici acestea înregistrate și nicio altă hotărâre de excludere, apelanta-reclamantă a considerat că are calitate procesuală activă de a promova acțiunea prin care a solicitat tocmai anularea acestor hotărâri ilegale de excludere.

Apelanta-reclamantă a considerat că în mod greșit i-au fost respinse probele solicitate, înscrisuri, interogatoriul (aflat la dosarul cauzei), martori, care dovedeau calitatea procesuală activă și conduceau la anularea hotărârilor indicate.

Nu a fost respectată condiția soluționării cu celeritate a ordonanței președințiale, de la data depunerii, până la acordarea termenului de judecată și judecata pe excepție trecând foarte multe luni.

Apelanta a considerat că Asociația Municipală X. a demarat acțiune în dosarul civil 4(...)/9/3/2014 conform prevederilor legale și a Statutului Federației, situație care duce, pe cale de consecință, la Anularea Hotărârii nr. 3 a Adunării Generale Extraordinare din 15.11.2014, până la soluționarea dosarului.

Drept consecință, cele două acțiuni inițiate de Asociația Municipală X. în contra Federației sunt acțiuni separate, care urmăresc repararea și îndreptarea unor erori/abuzuri diferite.

Apelanta a invocat dispozițiile art. 480 alin. (3) și (4) NCPC și a solicitat admiterea apelului, să se constate că are calitate procesuală activă și trimiterea spre rejudecare la instanța de fond pentru administrarea probelor și soluționarea în fond a cauzei.

Soluția instanței de apel. Analizând sentința apelată în raport de criticile formulate, precum și actele și lucrările dosarului, în raport de normele legale incidente, curtea a reținut următoarele:

Pentru a respinge cererea de chemare în judecată dedusă judecății, tribunalul a reținut, în fapt, că reclamanta a fost exclusă din cadrul Federației Y. prin Hotărârea nr. 3/15.11.2014 a Adunării Generale a Federației Y.; iar în drept a reținut dispozițiile art. 26 alin. (2) din O.G. nr. 26/2000.

Tribunalul a făcut o corectă aplicare și interpretare a acestor dispoziții legale, care sunt aplicabile și în cazul federațiilor, în conformitate cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din același act normativ.

În corecta interpretare a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din O.G. nr. 26/2000, o hotărâre a adunării generale, cu privire la care se pretinde că ar fi contrară fie legii, fie actului constitutiv, fie Statutului, poate fi atacată în justiție de către oricare dintre membrii asociației.

Aplicând *mutatis mutandis* aceste dispoziții legale în cazul federațiilor, rezultă că, pentru a-și legitima calitatea procesuală activă în cauză, este necesar ca acestea să aibă calitatea de membru al Federației, la momentul emiterii Hotărârilor Adunării Generale pe care le contestă în concret.

Se constată că în mod corect a reținut tribunalul faptul că excluderea reclamantei din cadrul Federației Y. s-a dispus prin Hotărârea nr. 3/15.11.2014 a Adunării Generale a Federației Y.

Chiar dacă legalitatea și temeinicia acestei hotărâri de excludere a reclamantei din cadrul Federației Y. face obiectul unui dosar separat, părțile indicând în acest sens dosarul nr. 4(...)/9/3/2014 înregistrat pe rolul Trib. București, în mod corect a reținut tribunalul faptul că cererea de anulare a acestei hotărâri, nr. 3/15.11.2014,

nu este suspensivă, în sine, de executare și nici nu s-a dovedit faptul că o instanță de judecată ar fi dispus suspendarea efectelor acesteia.

În consecință, curtea a constatat că tribunalul a admis excepția lipsei calității procesuale active cu aplicarea corectă, la situația de fapt din speță, a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din O.G. nr. 26/2000.

Nu va reținută critica potrivit căreia nu exista nicio mențiune privind suspendarea și radierea din Federației a Asociației Municipale X., în Registrul Național al persoanelor juridice fără scop patrimonial conform O.G. nr. 26/2000, deoarece dispozițiile art. 57 din ordonanța menționată, invocate de către apelanta-reclamantă se referă la înscrierea în Registrul asociațiilor și fundațiilor, spre a se dobândi opozabilitate față de terți, a Hotărârii Adunării Generale referitoare la dizolvarea unei asociații.

Nu va fi reținută nici critica referitoare la respingerea de către prima instanță a probelor constând în înscrisuri, interogatoriu și martori, deoarece calitatea procesuală activă (respectiv calitatea de membru al Federației) se dovedește cu înscrisuri, iar reclamanta a avut posibilitatea de a administra această probă în cursul judecății.

Nu este întemeiată nici critica referitoare la nerespectarea condiției soluționării cu celeritate a ordonanței președințiale, deoarece perioada dintre data înregistrării cererii, până la acordarea termenului din data de 29.05.2015, se explică prin necesitatea comunicării cererii de chemare în judecată și a întâmpinării, iar cauza a fost soluționată la un singur termen de judecată.

Nu este întemeiată susținerea apelantei-reclamante conform căreia și-a recăpătat calitatea de membră a Federației, prin simplul fapt că a promovat dosarul civil 4(...)9/3/2014 unde a atacat Hotărârea nr. 3 a Adunării Generale Extraordinare a Federației ca fiind abuzivă, deoarece dispozițiile art. 26 și ale art. 33 alin. (4) din O.G. nr. 26/2000 invocate de către apelantă nu prevăd suspendarea de drept a efectelor hotărârii de excludere.

Celelalte critici susținute de către apelanta-reclamantă în dezvoltarea apelului nu pot fi analizate, deoarece sunt criticate pe fond, pentru temeinicie și nelegalitate, hotărârile ce fac obiectul cererii de chemare în judecată, în condițiile în care prima instanță a soluționat cauza pe excepție.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 999 și art. 480 alin. (1) NCPC, republicat, curtea a respins, ca nefondat, apelul declarat de apelanta-reclamantă Asociația Municipală X.

4. Obligație de a deschide alimentarea cu apă. Condiția interesului.

NCPC, republicat, art. 33, art. 997 și urm.

În condițiile în care pârâții sunt cei care au posibilitatea să oprească alimentarea cu apă a proprietății reclamantilor, înscrisul depus la dosar din care rezultă că, la o anumită dată, robinetul din bransament era pe poziția deschis, precum și recunoașterea reclamantilor la interogatoriu administrat câteva zile mai târziu, în sensul că la acea data aveau apă, nu înlătură caracterul actual al interesului. În mod corect prima instanță a reținut că

acțiunea pârâților nu are caracter de continuitate, însă opririle intempestive au caracter șicanator și pot perturba activitățile curente ale reclamanților.

Trib. București – S. a III-a civ., dec. civ. nr. 2899 A/07.07.2016, definitivă, nepublicată

Obiectul cererii. Reclamanții G.I. și G.S., au solicitat, pe calea ordonanței președințiale, obligarea pârâților I.V. și B.G. la deschiderea robinetilor de alimentare cu apă potabilă a proprietății reclamanților, precum și la lăsarea în stare de funcționare a alimentării cu apă și a căminului de apă aferent.

Motivarea cererii de chemare în judecată. Reclamanții au arătat că sunt proprietarii terenului situat în București, str. C. nr. 105, în temeiul certificatului de moștenitor nr. 827/10.10.1986 și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 25518/03.12.1992, prin care s-a cumpărat o suprafață de teren suplimentară. S-a menționat că dețin și restul de teren pe care se află construcțiile vechi dar și cele noi edificate de ei, suprafețe pe care însă nu dețin acte. În cursul anului 1996 au fost obligați să asigure o servitute de trecere pe terenul deținut de reclamanți. S-a arătat că terenurile proprietatea reclamanților au fost intabulate în cartea funciară. Pârâții au dobândit dreptul de proprietate prin cumpărare, iar în vara anului 2015, pârâții proprietari asupra terenului situat pe str. C, nr. 103, i-au înștiințat că vor construi un gard, vor demola magazia încorporată și vor opri alimentarea cu apă potabilă, întrucât căminul se află pe terenul lor. S-a menționat că împotriva pârâților și a altor proprietari a fost formulată o cerere de chemare în judecată ce formează obiectul dosarului 4(...)/4/2015, prin care au solicitat anularea actelor.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 997, art. 999 alin. (2), art. 451 și urm. NCP, republicat.

Soluția primei instanțe. Prin sent. civ. nr. 616/21.01.2016, pronunțată de Jud. Sect. 4 București, s-a admis cererea formulată de reclamanții G.I. și G.S., în contradictoriu cu pârâții I.V. și B.G. Au fost obligați pârâții la deschiderea vanelor/robinetilor de alimentare cu apă potabilă a proprietății reclamanților și lăsarea în stare de funcționare a alimentării cu apă și a căminului de apă aferent.

Instanța a reamintit că procedura ordonanței președințiale, potrivit art. 997 și urm. NCP, republicat, este una urgentată, prin care aceasta va putea să ordone, în favoarea celui care justifică aparența dreptului, măsuri vremelnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Ca atare, pentru admiterea unei cereri de ordonanță președințială, trebuie să fie îndeplinite în mod simultan următoarele condiții: aparența dreptului, neprejudicarea fondului, vremelnicia și urgența.

În speță, solicitarea reclamanților de obligare a pârâților la deschiderea robinetilor de alimentare cu apă potabilă a proprietății reclamanților, precum și la lăsarea în stare de funcționare a alimentării cu apă și a căminului de apă aferent, îmbracă forma unei obligații de a face în sarcina pârâților.

Aparența dreptului este în favoarea reclamanților, solicitările fiind în concordanță cu drepturile reclamanților rezultând din contractul de furnizare/prestări

servicii de alimentare cu apă și de canalizare încheiat în data de 26.09.2014. În plus, reclamanții nu au modificat, prin fapta lor, situația juridică deja existentă, ci pârâții au fost aceia care au limitat accesul reclamanților la căminul de apă prin construirea unui gard în cursul anului 2015, așa cum rezultă din coroborarea cererii de chemare în judecată cu răspunsul celor doi reclamanți la întrebările din interogatoriu.

În ceea ce privește vremelnicia și neprejudicarea fondului, deși este vorba despre o obligație de a face, practica judiciară este unanimă în a considera admisibilă o astfel de cerere atunci când se tinde la înlăturarea unui abuz. În speță, prin raportare la aparența dreptului, oprirea alimentării cu apă a imobilului reclamanților de către pârâți, terți față de contractul nr. A(...)2/26.09.2014, apare ca fiind abuzivă. Situația de fapt a fost probată de reclamanți prin coroborarea procesului-verbal de constatare întocmit de executorul judecătoresc din data de 30.12.2015 cu sesizările reclamanților către ApaNova și răspunsul reprezentanților acestei instituții. Chiar dacă nu este vorba despre o acțiune cu caracter de continuitate (conform răspunsurilor reclamanților la interogatoriu), opririle intempestive, chiar și de scurtă durată, au caracter șicanator și pot perturba activitățile curente ale reclamanților.

Cu privire la caracterul urgent, în funcție de circumstanțele obiective ale cauzei, folosind categoriile generale de situații caracterizate prin urgență enumerate de art. 997 NCP, republicat, instanța constată că se impun măsuri vremelnice, până la rezolvarea diferendului dintre părți și pentru ca reclamanții, persoane în vârstă, să poată beneficia de serviciul de furnizare a apei potabile și pentru a nu le fi înrăutățite condițiile de viață prin cheltuieli și efort fizic suplimentar.

Față de toate aceste considerente, instanța a admis cererea de ordonanță președințială formulată de reclamanți împotriva pârâților și i-a obligat la deschiderea vanelor/robinetelor de alimentare cu apă potabilă a proprietății reclamanților și lăsarea în stare de funcționare a alimentării cu apă și a căminului de apă aferent.

Calea de atac exercitată. Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâții, prin care au solicitat respingerea, în principal, ca inadmisibilă, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, a cererii reclamantului.

Față de obiectul cererii a solicitat să se constate că se referă la obligația de a face.

Pe calea ordonanței președințiale nu i se poate impune pârâtului obligația de a face decât în situația în care se tinde la încetarea unor acte abuzive, care ar aduce prejudiciu atât de grav că nu ar mai putea fi reparat.

În cauză, nu s-a administrat nicio probă de către reclamanți, care să conducă la ideea că pârâții ar avea un comportament abuziv care să le pună în pericol un drept care nu ar mai putea fi reparat.

Adresele către ApaNova prin care se plâng, în principal, cu privire la schimbarea bransamentului pe altă locație folosind ca motiv oprirea apei de către pârâți nu pot constitui dovezi ale unor acte abuzive, fiind doar susținerile făcute cu un anumit scop.

Constatarea făcută de un executor judecătoresc că „la robinetii din casă – bucătărie, baie – nu curge apă” este doar o încercare de a-și constitui o probă

deoarece se face mențiune despre robinetii din baie, bucătărie fără să se menționeze dacă s-au verificat și robinetii de siguranță cu care sunt dotate în mod obligatoriu toate instalațiile din casă și de la care se oprește apa în caz de avarie în instalație.

Nu se verifică robinetul din cămin datorită „declarației” lui G.I. (reclamantul) că „nu are acces” la căminul de apă.

Nici executorul și nici reclamantul nu verifică direct, nemijlocit dacă pârâțul le permite sau nu accesul, dacă robinetul din cămin este închis sau deschis.

La data de 15 ianuarie (înainte de dezbateri) un alt executor judecătoresc s-a prezentat și a constatat, prin procesul-verbal din 15.01.2016, că robinetul din căminul/branșamentul de apă este deschis.

Nefiind administrată vreo probă care să ateste caracterul abuziv al atitudinii lor, iar lipsa apei la un moment dat putând avea o mulțime de cauze, inclusiv culpa reclamanților, nu înțelege care au fost faptele săvârșite de pârâți și reținute de instanță ca abuzive, de natură să prejudicieze iremediabil reclamații.

În mod eronat instanța a preluat prezumția de rea-credință indusă de către reclamanți și susținute, fără nicio dovadă, de aceștia în cerere.

Or, reaua-credință se dovedește și nu se prezumă.

Pârâții ar trebui să beneficieze de prezumția de bună-credință, iar aceasta să fie răsturnată de reclamanți prin probe. Ori, nu s-a întâmplat acest lucru.

În lipsa unor dovezi ale abuzurilor, cererea este inadmisibilă având în vedere obiectul ei și anume obligația de a face.

Fată de interesul în soluționarea unei astfel de cereri a arătat:

Potrivit art. 33 NCPC interesul trebuie să fie legitim, născut, actual.

Interesul reclamanților nu este legitim. În anul 2005 s-a ridicat un gard între proprietatea reclamanților de la nr. 105 și proprietatea de la nr. 105A, deținută atunci de cel care ne-a vândut, și anume D.T.

Linia de hotar dintre proprietăți și obligația la grănițuire a fost stabilită prin hotărâri judecătorești.

Cererile reclamanților G.I. și G.S. de a se demola gardul dintre proprietăți și acțiunea de tulburare de posesie au fost respinse prin hotărârea 1565/17.03.2005 și decizia 1110/01.03.2005.

Cu toate acestea, în anul 2014, G.I. și G.S. au demolat gardul dintre proprietățile de la 105 și 105A și și-au însușit și panourile de lemn din care era construit gardul.

Situația reclamanților a fost îngreunată prin fapta proprie, culpabilă și acum își invocă propria culpă.

Apelanții au susținut că interesul nu era actual. Au arătat în interogatoriu, în data de 20 ianuarie 2016, înainte de închiderea dezbaterilor, că au apă.

Interesul trebuie să existe atât la data introducerii cererii, cât și la data judecării pricinii. Interesul trebuie privit potrivit doctrinei și jurisprudenței, și ca folos practic urmărit.

Totuși, instanța a prezumat reaua-credință a pârâților fără vreo dovadă în acest sens și a admis cererea.

Intimații-reclamanți G.I. și G.S., au formulat întâmpinare împotriva apelului declarat de către I.V. și B.G., solicitând respingerea lui ca netemeinic și nelegal.

Soluția instanței de apel. Analizând actele dosarului, tribunalul a reținut că se impune respingerea apelului ca nefondat.

Un prim aspect invocat în apel se referă la nedovedirea comportamentului abuziv, care nu poate fi prezumat, potrivit susținerilor apelanților.

Tribunalul a constatat că această critică este nefondată întrucât soluția instanței de fond este întemeiată pe un probatoriu complex și nu pe prezumții, cum afirmă apelanții. Din coroborarea înscrisului reprezentat de contractul de furnizare a apei, încheiat de intimații-reclamanți la data de 26.09.2014, cu înscrisurile ce emană de la reclamanți și ApaNova, precum și procesul-verbal de constatare a unei situații de fapt, întocmit la data de 30.12.2015 de BEJ P.E., a rezultat că, prin intervenția părților, accesul reclamanților la serviciul de apă a fost restricționat. În lipsa dovedirii existenței altor împrejurări care să fi condus la această stare de fapt, tribunalul a reținut că, în mod corect, prima instanță a constatat că limitarea accesului la serviciul de apă este rezultatul faptei părților, aceștia fiind cei de pe terenul cărora se poate accesa robinetul de alimentare cu apă.

Referitor la lipsa interesului reclamanților, care să conțină toate elementele prevăzute de art. 33 NCPD, tribunalul a arătat că interesul trebuie să existe la momentul formulării cererii și pe parcursul litigiului.

În condițiile în care părții sunt cei care au posibilitatea să oprească alimentarea cu apă a proprietății reclamanților, înscrisul depus la dosar de aceștia din care rezultă că la data de 15.01.2016 robinetul din bransament era pe poziția deschis, precum și recunoașterea reclamanților la interogatoriul administrat la data de 20.01.2016, în sensul că la acea dată aveau apă, nu înlătură caracterul actual al interesului. În mod corect, prima instanță a reținut că acțiunea părților nu are caracter de continuitate, însă opririle intempestive au caracter șicanator și pot perturba activitățile curente ale reclamanților. De altfel, se constată că aceste acțiuni șicanatorii continuă și după pronunțarea sentinței atacate, părții lăsând cișmeaua atașată la căminul de apă să curgă în mod continuu, astfel că reclamanții au înregistrat un consum de apă în perioada 27.01.2016-24.03.2016 de 101 mc de apă, adică cât pentru aproximativ 4 luni, cu un consum normal de 25 mc/lună rezultat din facturile anterioare.

În ceea ce privește aparența dreptului, în condițiile în care există un contract de furnizare/prestări servicii de apă încheiat de reclamanți cu Apa Nova, iar modalitatea de încheiere a acestui contract nu face obiectul cauzei, de asemenea, în condițiile în care prin acțiuni abuzive, părții au oprit alimentarea cu apă a imobilului reclamanților, iar acțiunile acestora au un caracter șicanator, constatat și la momentul pronunțării hotărârii, tribunalul a reținut că această condiție de exercitare a cererii pe calea ordonanței președințiale este îndeplinită în litigiu.

5. Cerere de înlăturare a utilajelor de construcții de pe terenul reclamantei. Modificarea cererii. Tardivitate

NCPC, republicat, art. 204, art. 997 și urm.

Având în vedere succesiunea actelor procedurale, situațiile expres și limitativ enumerate de art. 204 alin. (2) NCPD și dezacordul celorlalte părți la

modificarea cererii de chemare în judecată, instanța de apel a apreciat că în mod legal prima instanță a admis excepția tardivității formulării modificării cererii și a respins cererea reclamantului de modificare a cererii inițiale de ordonanță președințială.

Trib. Iași – S. I civ., dec. civ. nr. 1019/20.08.2015, definitivă, nepublicată

Obiectul cererii. Reclamantul Institutul N.C.C.U.D.T.D., în contradictoriu cu pârâții B.C. S.R.L., A.M. și A.G., a solicitat ca, pe cale de ordonanță președințială, să fie obligați pârâții să-și ridice utilajele instalate pentru organizarea de șantier pe terenul aflat în administrarea sa, situat în Iași, str. A.S. nr. 37, jud. Iași.

Situația de fapt. Prin H.G. nr. 1398/18.11.2009, s-a înființat institutul reclamant, urmând ca Sucursala Iași a acestuia să aibă sediul în Iași, str. A. S. nr. 37, jud. Iași, având în administrare, conform anexei nr. 3, din domeniul privat al statului, mai multe clădiri aflate la adresa respectivă.

Conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1943/14.11.2013, pârâții A.M. și A.G. sunt proprietarii unei suprafețe de teren de 660 mp, situată în Iași, str. A.S. nr. 8, fostă str. M., dreptul lor de proprietate fiind înscris în cartea funciară.

Prin contractul de comodat nr. 294/30.01.2015, pârâții A.M. și A.G. au cedat folosința suprafeței de teren de 660 mp pârâtei B.C. S.R.L.

Reclamantul a invocat prin cererea de ordonanță președințială că ar exista o confuzie între terenul proprietatea pârâților și terenul pe care el îl are în administrare, susținând că, în fapt, terenul pe care se organizează un șantier este terenul aflat în administrarea sa.

Motivarea cererii de chemare în judecată. Deși obiectul dosarului nr. 1(...)/245/2006 al Jud. Iași l-a constituit o suprafață de teren situată în Iași, str. M. nr. 8, plasarea acesteia este total greșită în schițele întocmite, executarea silită efectuându-se în incinta reclamantului, la nr. 37 din str. A.S., Iași.

Se mai arată în motivarea cererii că, cu toată opoziția reclamantului de a se organiza un șantier, reprezentanții pârâtei B.C. S.R.L. nu au luat în seamă apărările acestuia, distrugând gardul institutului și pătrunzând abuziv în curtea reclamantului, instalând utilaje și pregătind terenul în vederea ridicării de construcții și, mai mult, au procedat la săparea unui șanț, în vederea mutării conductei de gaze ce traversează acest teren, fără a avea avizul companiei de gaze, astfel că urgența emiterii unei ordonanțe președințiale este justificată până la judecarea cauzei având ca obiect constatarea nulității titlului de proprietate, a procesului-verbal de punere în posesie și a actelor subsecvente acestora, deoarece se blochează activitatea institutului reclamant, consecința imediată a blocării acestui teren cu lucrări de șantier fiind închiderea acestei sucursale a institutului și, implicit, sistarea activității de cercetare.

La cel de-al doilea termen de judecată acordat în cauză, când instanța a acordat părților cuvântul pe fondul cauzei, reclamantul a depus la dosar precizări și concluzii scrise, prin care a solicitat obligarea pârâților la ridicarea gardului împrejmuitoar construit pe terenul aflat în administrarea institutului reclamant, din Iași, str. A.S. nr. 37, jud. Iași, susținând că, din eroare, s-a solicitat, prin cererea

inițială, ridicarea utilajelor de pe terenul respectiv, când, de fapt, este vorba despre un gard ce împiedică accesul institutului.

Apărări formulate în cauză. Pârâții A. au invocat excepția tardivității modificării cererii și, atât respectivii pârâți, cât și pârâta B.C. S.R.L., s-au opus modificării obiectului cererii de ordonanță președințială.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, pârâții A.M. și A.G. au solicitat respingerea cererii și au invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului, susținând că ei sunt proprietarii suprafeței de teren de 660 mp, situată în Iași, str. A.S. nr. 8 și au predat folosința respectivei suprafețe de teren pârâței B.C. S.R.L. și, așa cum a constatat și executorul judecătoresc căruia s-au adresat, terenul este împrejmuit cu gard din țaruși din beton, țevă metalică și plasă de sârmă și nu se constată existența altor construcții sau utilaje pe amplasament, cu excepția a trei dale de beton deteriorate și a unei alei betonate care traversează terenul.

Aceiași pârâți au susținut că reclamantul este lipsit de orice aparență de drept în dovedirea calității de proprietar, care ar putea justifica formularea cererii, starea de drept invocată de el fiind eronată și nedovedită, neexistând niciun caz grabnic justificat de reclamant, pe teren neexistând la acest moment niciun utilaj aparținând lor sau celorlalte pârâte și, în plus, institutul reclamant având cale de acces la două străzi și beneficiind și de un acces pietonal cu lățimea de 3 metri în partea dinspre terenul pârâților.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, pârâta B.C. S.R.L., a solicitat respingerea cererii, asupra cererii de acordare de cheltuieli de judecată revenind prin concluziile pe fondul cauzei, susținând că cererea reclamantului este neîntemeiată, întrucât pe terenul vizat nu se află niciun utilaj instalat, fapt constatat de către un executor judecătoresc, că societatea respectivă a solicitat și a obținut, în temeiul contractului de comodat nr. 294/2015, de la Primarul Municipiului Iași, autorizația de construire nr. 95/2015, ce a fost emisă pentru împrejmuirea terenului și realizarea unei organizări de șantier pentru proiectul derulat de această societate la adresa din Iași, str. S. nr. 27, demers absolut legal, iar afirmațiile reclamantului cum că i-ar fi blocată activitatea sunt complet nerezale.

Instanța a pus în discuția contradictorie a părților excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului și a dispus unirea ei cu fondul cauzei, cu care are o strânsă legătură.

Soluția primei instanțe. Prin sent. civ. nr. 5661/24.04.2015 a Jud. Iași a fost respinsă excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului, a fost admisă excepția tardivității formulării modificării cererii de ordonanță președințială și, având în vedere și opoziția pârâților la modificarea cererii de ordonanță președințială, a fost respinsă cererea reclamantului de modificare a cererii inițiale de ordonanță președințială.

Pe fond, a fost respinsă cererea inițială de ordonanță președințială formulată de reclamant.

Instanța a reținut că nu se poate stabili, în cadrul procedurii pentru ordonanță președințială, cu certitudine, dacă există sau nu o confuzie de terenuri, așa cum susține reclamantul, aceasta putându-se realiza doar printr-o expertiză tehnică to-